

sluttet. Så det er ikke sådan, at hvis man i øvrigt bare sætter flere penge af, så kan man forske for pengene. Det tager tid i virkeligheden at bygge det forskningsmiljø op.

Må jeg så lige nævne blot lidt om ulandsbi-stand. Vi er jo stadig med vores forslag nr. 1 i verden. Man kan diskutere, om Norge sammen med os bliver nr. 1, så er vi nr. 1 og 2, et 1A- og et 1B-hold. Men så er vi foran alle andre.

Det, at vi er med i Ecofin-samarbejdet, medfører også, at man hører herinde, at nu møder vi kritik, at nu skal vi nok kravle lidt rundt langs væggene, for det er ikke så godt, at Danmark kun er nr. 1 eller nr. 1A eller 1B i verden. Jeg vil blot sige, at den kritik har jeg overhovedet ikke mødt – overhovedet ikke. Jeg kan godt sige, at dette, at vi giver cirka tre gange så meget som det, man gør i gennemsnit i EU, altså ikke er noget, der gør, at de andre i EU i virkeligheden finder anledning til at kritisere Danmark. Og jeg vil blot sige, at der ikke er nogen uden for den kreds, der giver mere. Der er faktisk ingen andre lande i verden, der giver mere. Sådan er det.

Til gengæld vil jeg blot sige, at der er projekter, man har set gennem tiderne, vi ikke burde have støttet. Jeg har en meget dårlig smag i munden ved at se, at den tidligere regering egentlig har støttet Mugabe i Zimbabwe. Det skulle have været stoppet for længe siden at have Zimbabwe som samarbejdsland, det skulle aldrig have været sådan. Så skulle man have hjulpet nogle andre.

Der er hårdt brug for, at vi stadig revurderer den bistand, vi yder, og at vi er sikre på, at den kommer almindelige mennesker til gode, at vi opprioriterer sundhed, indsats mod sult, det, der i øvrigt betyder noget i nærområderne. Det gælder også i de eksempler, hvor det ikke er så dyrt og måske ikke er så flot og som ikke har mange interessenter og store virksomheder bag sig, der føler, at de har interesse i at sælge deres produkter, men at det er mere målrettet mod, hvem det i virkeligheden er, der har gavn af det ude i det decentrale.

Så vil jeg sige, at når der ikke er noget land uden for Danmark, der kan tillade sig overhovedet at kritisere os, for det er der ikke, så er der kun dem inden for landets grænser, og det synes jeg nemlig er helt fint. Der kan alle kritisere. Men så er det skønt jo, at enhver jo kan give det bidrag, man selv mener, at man skal give mere. Det er jo fuldstændig frit, medmindre man mener, at det er naboen, der skal betale. For når landene uden for ikke kan kritisere, så er det jo altså

kun dem, der kan. Jeg siger igen: Vi lever heldigvis i et demokrati, så kan alle yde alt det, de overhovedet vil. Og når det gælder ulandsbi-stand, har man endda mulighed for at sende penge til de områder og de institutioner, som dækker de formål, man gerne vil se. Så det må være det, der egentlig er tale om.

Jeg vil også gerne sige, at når jeg ikke er enig med Enhedslisten i bred forstand, så har jeg det helt godt med det. Hvis jeg var, ville jeg egentlig gå herfra og spørge: Hvordan kan det være, Thor, at du er enig med Enhedslisten, når man ser på forhistorien? For det, der jo også ligger i Ecofin, i vores EU-samarbejde, er jo, at i hvert fald 8 lande af de 10 jo er på vild flugt fra det, Enhedslisten står for. Det er jo præcis det, de vil ud af. De vil ind i et andet system. For de har jo prøvet det, som Enhedslisten står for, og de har en meget klar opfattelse af, hvad det var, de kom fra, og hvad det er, der hører hjemme i et almindeligt liberalt, frit, demokratisk Europa.

Så det er så en anden del af bidraget, som i virkeligheden kommer gratis til en, når man er så heldig at få lov at arbejde sammen med kollegerne i Europa.

Men jeg vil slutte af med at sige, at det ikke er spillfægteri, når vi siger, at vi ønsker brede flertal. Vi ønsker at tage en drøftelse med samtlige partier i Folketinget, ønsker at få en fornemmel- se af, hvor det er, vi kan møde hinanden, at hvis der er vilje til at indgå aftaler, hvis der er vilje til at finde finansieringen, så er vi også parate til at præstere det politiske håndværk, at flest mulig kan få lov at være forankret i den finanslov, der så bliver vedtaget for året 2003.

KL 20.45

Formanden:

Jeg har fire navne på min liste, som jeg indtil videre i hvert fald opfatter som korte bemærkninger. Det er først fru Pernille Rosenkrantz-Theil, derefter hr. Ole Sohn, hr. Morten Helveg Petersen og fru Line Barfod. Jeg går ud fra, at de alle er korte bemærkninger. Og også for fru Pia Gjellerups vedkommende en kort bemærkning? Som ordfører? Ja.

Vi tager først de fire korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det interesserer mig da at få at vide, hvad det er for otte lande, der har villet det samme, som Enhedslisten vil i EU. Mig bekendt har der ikke været nogen socialistiske lande blandt EU-land-